

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

DAVUT YILDIZ BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2020/12623)

Karar Tarihi: 5/9/2023

R.G. Tarih ve Sayı: 29/11/2023-32384

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Muammer TOPAL
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
İrfan FİDAN
Muhterem İNCE
Raportör : Mahmut ALTIN
Başvurucu : Davut YILDIZ
Vekili : Av. Aykanat KAÇMAZ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, mahkeme kararının icra edilmemesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 9/4/2020 tarihinde yapılmıştır. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

A. Uyuşmazlığın Arka Planı

5. Başvurucu, Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) bünyesinde 57. Topçu Tugay Komutanlığında astsubay olarak görev yapmakta iken İzmir Cumhuriyet Başsavcılığınca 2010 yılında başlatılan ve kamuda *kumpas soruşturması* adıyla bilinen soruşturma üzerine açılan kamu davasında zincirleme olarak kişisel verileri kaydetme ve suç işlemek amacıyla kurulmuş örgüte üye olma suçu isnadıyla sanık olarak yargılanmıştır. Bu davada aralarında başvurusunun da olduğu tüm sanıklar, İzmir 5. Ağır Ceza Mahkemesinin 26/2/2016 tarihli kararıyla isnat edilen suçları işlemedikleri sabit görüldüğü gerekçesiyle beraat etmiştir. Anılan karar Yargıtay 16. Ceza Dairesinin 21/10/2016 tarihli kararıyla onanmıştır.

6. Başvurucu hakkında idari tahkikat süreci başlatılmıştır. Yukarıda belirtilen kamu davası kapsamında düzenlenen iddianame, iddianameye ekli dijital materyaller ve başvurunun kişisel bilgisayarlarından elde edilen cinsel hayatına dair bazı fotoğraf ve videolar esas alınarak başvurunun fotoğraf ve videolardaki davranışlarının TSK'nın ahlak anlayışıyla uyummadığı belirtilmek suretiyle başvuru hakkında ahlaki durum gerekçe gösterilerek 27/1/2014 tarihli üçlü kararname ile TSK'dan ayırma işlemi tesis edilmiştir.

7. Başvurucu, söz konusu işleme karşı Askerî Yüksek İdare Mahkemesinde (AYİM) Millî Savunma Bakanlığı (İdare) aleyhine dava açmıştır. Yapılan yargılamalar sonunda dava reddedilerek kesinleşmiştir. Bunun üzerine başvuru, Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmuştur. Anayasa Mahkemesi *H.K. ve diğerleri* (B. No: 2015/2738, 21/3/2018) kararında başvurunun özel hayatın gizliliği hakkının ihlal edildiği sonucuna varmış ve ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasına hükmetmiştir.

B. Yeniden Yargılama Süreci

8. Anayasa Mahkemesinin kararı üzerine İzmir 3. İdare Mahkemesince (İdare Mahkemesi) AYİM'in davanın reddine dair 4/2/2015 tarihli kararı kaldırılarak yeniden yargılamaya başlanmıştır. İdare Mahkemesi 29/6/2018 tarihinde başvurunun TSK'dan ayrılmasına ilişkin işlemin iptali ile işlem sebebiyle ödenmeyen aylıklarının hak ediş tarihinden ödenme tarihine kadar işletilecek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar vermiştir. Kararın gerekçesinde, Anayasa Mahkemesinin kararı uyarınca başvurucuya isnat edilen eylemlerin TSK'nın işleyişi üzerindeki etkisi ve risklerinin açıklanmasının istendiği ancak davalı İdarece birtakım belgeler gönderilmiş ise de herhangi bir açıklama yapılmadığı izah edilmiştir. Böylece başvurunun özel hayatına ilişkin tutum ve eylemlerinin mesleki hayatı üzerindeki etkileri ile TSK'nın işleyişi üzerindeki etkisi ve riskleri açıklanmadan tesis edilen ayırma işleminde özel hayatın gizliliği hakkına müdahaleyi haklı kılacak şekilde konuyla ilgili ve yeterli gerekçe içermediği, müdahalenin demokratik toplumda gerekli ve ölçülü olmadığı kabul edilmiştir.

9. Taraflarca İdare Mahkemesinin 29/6/2018 tarihli kararına karşı istinaf talebinde bulunulmaması nedeniyle 14/10/2019 tarihinde kesinleştirme şerhi düzenlenmiştir.

C. İşlemin İptali Davası Süreci

10. İdare Mahkemesinin 29/6/2018 tarihli kararına istinaden İdarece başvurunun 2/2/2014-15/10/2018 tarihleri arasındaki tüm maaşı işlemiş faiziyle birlikte hesaplanmıştır. Ardından devlet memurluğundan uzaklaştırıldıktan sonra özel sektörde sigortalı olarak çalışmaya başlayan başvurunun 2014-2018 yılları arasında elde ettiği 106.110,48 TL gelir ödenecek tutardan mahsup edilerek ödeme yapılmıştır.

11. Başvurucu, bunun üzerine ödemenin eksik olduğunu ileri sürerek ödenmeyen 106.110,48 TL'nin hak ediş tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesi talebiyle 24/12/2018 tarihinde İdare aleyhine İzmir 4. İdare Mahkemesinde (Mahkeme) dava açmıştır.

12. Mahkeme 24/10/2019 tarihinde davanın reddine karar vermiştir. Kararın gerekçesinde; maddi tazminat hesaplanırken hukuka aykırı işlem nedeniyle uğranılan

kayıpların tam olarak belirlenmesi, elde edilen fayda ve gelirlerin de bu miktardan mahsup edilmesi gerektiği belirtilmiştir. Somut olayda uğranılan zararın İdarece tazmini, Anayasa'nın 125. maddesinden kaynaklanan bir zorunluluk olmakla birlikte başvurucunun yoksun kaldığı parasal hakları hesaplanırken memuriyetten ayrı kaldığı tarih aralığında sigortalı olarak çalışıp elde ettiği gelirin anılan ödemeden mahsup edilmesi gerektiği açıklanmıştır. Buna göre de İdarenin başvurucunun memuriyetten ayrı kaldığı sürelerle ilişkin olarak sigortalı çalışmalarından elde ettiği 106.110,48 TL gelirin geçmişe dönük maaş ve parasal hak ödemesinden mahsup edilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı ifade edilmiştir.

13. Başvurucu bu karara karşı istinaf kanun yoluna başvurmuştur. Daire 5/3/2020 tarihinde istinaf başvurusunun reddine kesin olarak karar vermiştir.

14. Nihai karar, başvuru vekiline 18/3/2020 tarihinde tebliğ edilmiştir. Başvurucu 9/4/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

15. İlgili hukuk için bkz. *Nebi Seyhan* [GK], B. No: 2018/27882, 27/10/2021, §§ 28-34.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

16. Anayasa Mahkemesinin 5/9/2023 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

17. Başvurucu; memuriyetten uzaklaştırıldığı dönem için ödenmeyen özlük ve parasal haklarının tahakkuk tarihinden itibaren işletilecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine İdare Mahkemesince karar verildiğini, bu karar uyarınca herhangi bir kesinti işlemi yapılmaksızın maaşının tam olarak ödenmesi gerekirken sigortalı çalışmalarından elde ettiği gelirin mahsup edilmesinden yakınmıştır. Başvurucu bununla birlikte İdare Mahkemesi kararının gereğinin aynen yerine getirilmesi gerekirken yaşamını devam ettirebilmesi için asgari ücretle çalışıp elde ettiği gelirin İdare Mahkemesi kararına rağmen mahsup edilmesinin hakkaniyete uygun olmadığını belirterek mülkiyet hakkının ve eşitlik ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

18. Anayasa'nın iddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak "*Mülkiyet hakkı*" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

19. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Başvurucunun şikâyetlerinin mülkiyet hakkı kapsamında incelenmesinin uygun olacağı değerlendirilmiştir

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

20. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Mülkün Varlığı

21. Anayasa'nın 35. maddesiyle güvenceye bağlanan mülkiyet hakkı, ekonomik değer ifade eden ve parayla değerlendirilebilen her türlü mal varlığı hakkını kapsamaktadır (AYM, E.2015/39, K.2015/62, 1/7/2015, § 20). Bu bağlamda mülk olarak değerlendirilmesi gerektiğinde kuşku bulunmayan menkul ve gayrimenkul mallar ile bunların üzerinde tesis edilen sınırlı ayni haklar ile fikrî hakların yanı sıra icrası kabil olan her türlü alacak da mülkiyet hakkının kapsamına dâhildir (*Mahmut Duran ve diğerleri*, B. No: 2014/11441, 1/2/2017, § 60). Anayasa'nın 35. maddesi kapsamındaki mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri süren başvuru, böyle bir hakkın varlığını kanıtlamak zorundadır (*Cemile Ünlü*, B. No: 2013/382, 16/4/2013, § 26).

22. Somut olayda devlet memurluğundan uzaklaştırılması sebebiyle mahrum kaldığı ücretlerin başvurucuya ödenmesi gerektiği İdare Mahkemesi kararıyla tespit edilmiştir. Bu durumda başvuru devletin memurluğundan çıkarıldığı tarihten tekrar memurluğa atandığı tarihe kadarki ücretlerinin başvuru yönünden mülk teşkil ettiği sonucuna ulaşılmıştır.

b. Genel İlkeler

23. Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuki güvenliği sağlayan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuk kurallarıyla kendini bağlı sayan ve yargı denetimine açık olan devlettir (AYM, E.2017/16, K.2019/64, 24/7/2019, § 43).

24. Bu noktada hukuk devletinin gereklerinden birini de hukuk güvenliği ilkesi oluşturmaktadır. Kişilerin hukuki güvenliğini sağlamayı amaçlayan hukuki güvenlik ilkesi hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. Belirlilik ilkesi ise yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olmasını, ayrıca kamu otoritelerinin keyfî uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesini ifade etmektedir (AYM, E.2013/39, K.2013/65, 22/5/2013; AYM, E.2020/80, K.2021/34, 29/4/2021, § 25).

25. Hukuk güvenliği ve hukukun üstünlüğünün sağlanabilmesi için ise devletin her türlü işlem ve eyleminin yargı denetimine açık olması gerekir. Nitekim Anayasa'nın 125. maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesinde "*İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır.*" denilmek suretiyle bu husus anayasal güvenceye kavuşturulmuştur. Ancak hukuk güvenliğinin ve hukukun üstünlüğünün sağlanması için devletin işlem ve eylemlerine karşı yargı yolunun açık tutulması yeterli olmayıp yargı mercileri tarafından verilen kararlar gecikmeksizin uygulanmalıdır. Yapılan yargısal denetim neticesinde bir işlemin hukuka aykırı olduğu tespit edilmesine rağmen işlemin iptali yönündeki kararın uygulanmaması, devletin işlem ve eylemlerine karşı yargı yolunun açık tutulmasını anlamsız hâle getirir. Zira hukuk güvenliği ve hukukun üstünlüğü sadece hukuka aykırılıkların tespit edilmesiyle değil bunların tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırılmasıyla sağlanabilir (AYM, E.2012/73, K.2013/107, 3/10/2013).

26. Anayasa'nın 138. maddesinin dördüncü fıkrasına göre yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır. Bu hükümde mahkeme kararlarına uyma ve bu kararları değiştirmeksizin yerine getirme hususunda yasama ve yürütme organları ile idare lehine herhangi bir istisnaya yer verilmemiştir. Yargı kararlarının ilgili kamu makamlarınca zamanında yerine getirilmediği bir devlette, bireylerin yargı kararıyla kendilerine sağlanan hak ve özgürlükleri tam anlamıyla kullanabilmeleri mümkün olmaz. Dolayısıyla devlet, yargı kararlarının zamanında icra edilmesini sağlayarak bireyler aleyhine oluşabilecek hak kayıplarını engellemekle ve bu yolla bireylerin kamu otoritelerine ve hukuk sistemine olan güven ve saygılarını korumakla yükümlüdür. Bu sebeple Anayasa'nın 2. maddesinde öngörülen hukuk devleti ilkesinin bir gereği olarak bireylerin kamu otoritesi ve hukuk sistemine olan güven ve saygılarını koruma adına vazgeçilemez bir görev ifa eden yargı kararlarının zamanında icra edilmeyerek sonuçsuz bırakılması kabul edilemez (bazı farklılıklarla birlikte bkz. *Arman Mazman*, B. No: 2013/1752, 26/6/2014, § 61).

27. Mülkiyet hakkının gerçek anlamda korunabilmesi bakımından Anayasa'nın 35. maddesi -Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında da ifade edildiği üzere- mülk sahibine müdahalenin kanun dışı veya keyfî ya da makul olmayan şekilde uygulandığına ilişkin savunma ve itirazlarını sorumlu makamlar önünde etkin bir biçimde ortaya koyabilme imkânının tanınması güvencesini kapsamaktadır (*Züliye Öztürk*, B. No: 2014/1734, 14/9/2017, § 36; *Bekir Yazıcı* [GK], B. No: 2013/3044, 17/12/2015, § 71). Mülkiyet hakkı kapsamında nihai ve icrai nitelikteki bir yargı kararının uygulanmaması Anayasa'nın 35. maddesinde öngörülen hakkın korunmasına ilişkin söz konusu güvenceleri de ortadan kaldırmaktadır (*Erol Aksoy (2)* [GK], B. No: 2016/11026, 12/12/2019, § 71).

28. Anayasa Mahkemesi mülkiyet hakkına yönelik nihai bir yargı kararının uygulanmamasının ihlale yol açtığını daha önce çeşitli kararlarında kabul etmiş ve ilgili mahkeme kararını uygulamakla görevli kamu makamlarının kararın uygulanmasını engellemesinin veya kararı uygulamada gerekli özeni göstermemesinin Anayasa'nın 35. maddesinin ihlali anlamına geldiğini vurgulamıştır (*Erol Aksoy (2)*, §§ 75-84; *Nebi Seyhan*, §§ 50-66; *Kenan Yıldırım ve Turan Yıldırım*, B. No: 2013/711, 3/4/2014, §§ 55-75; *Mehmet Hocaoglu*, B. No: 2013/3207, 15/10/2015, §§ 59-74; *Necdet Çetinkaya*, B. No: 2013/7725, 24/3/2016, §§ 64-73; *Ali Kayan*, B. No: 2015/9814, 20/3/2019, §§ 69-75).

c. İlkelerin Olaya Uygulanması

29. Somut olayda TSK bünyesinde astsubay olarak görev yapmakta iken devlet memurluğundan uzaklaştırılan başvurucu, açtığı dava neticesinde İdare Mahkemesince devlet memurluğundan çıkarma işleminin iptaline, ödenmeyen özlük ve parasal haklarının tahakkuk tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine karar verilmiştir. Başvurucuya memurluktan uzaklaştırıldığı tarih ile memurluğa iade edildiği tarih arasındaki tüm maaşı işlemiş faiziyle birlikte hesaplandıktan sonra 2014-2018 yılları arasında sigortalı olarak çalışan başvurucunun asgari ücret üzerinden elde ettiği 106.110,48 TL gelir mahsup edilerek ödeme yapılmıştır. Başvurucu, esas olarak mahsup edilen ücret nedeniyle İdarenin İdare Mahkemesi kararını tam olarak icra etmediğinden yakınmıştır.

30. İdari mahkemelerce iptal kararı verilmesi, idari işlemin hukuksal varlığını sona erdirir. Bununla birlikte idarenin iptal edilen işlemin etkilerini gidermek için -gerekirse yeni bir işlem tesis etmek de dâhil olmak üzere- her türlü tedbiri alma yükümlülüğü doğar. İdarenin bu yükümlülüğünün dayanağı kuşkusuz Anayasa'nın emredici nitelikteki 138. maddesinin dördüncü fıkrası hükmüdür. Nitekim 2577 sayılı Kanun'un 28. maddesinin (1) numaralı fıkrasında da işlemi tesis eden İdarenin iptal kararının gereğini gecikmeksizin ve her hâlde kararın kendisine ulaştığı tarihten itibaren otuz gün içinde yerine getirmesi gerektiği hükme bağlanmaktadır. Dolayısıyla İdarenin aleyhine verilmiş, ekonomik değere ilişkin ve icra edilebilir bir yargı kararının bulunduğu açıktır (benzer yöndeki değerlendirme için bkz. *Nebi Seyhan*, § 51; *Alaeddin Bayram*, B. No: 2019/25857, 31/3/2022, § 29).

31. İptal kararının uygulanmasının anayasal olarak zorunlu olduğu hususunda duraksama bulunmamakla birlikte bazı hâllerde kararın ne şekilde uygulanacağı açık olmayabilir. Bu gibi hâllerde İdarenin mahkeme kararının nasıl uygulanacağını belirleme hususunda belli ölçüde takdir yetkisine sahip olduğunun kabulü gerekir. Bununla birlikte İdarenin haiz olduğu bu takdir yetkisi hiçbir zaman işlemin uygulanmasından kaçınılacak bir yöntemin tercih edilmesini içermemektedir (*Şeyhmus Altuğrul*, B. No: 2017/38317, 13/1/2021, § 60).

32. İdare Mahkemesi kararının uygulanıp uygulanmadığının incelenmesinde davanın konusunun ve iptal kararının gerekçesinin tespiti önem taşımaktadır (*Nebi Seyhan*, § 54). Somut olayda İdare Mahkemesinin 29/6/2018 tarihli kararıyla, devlet memurluğundan çıkarma işleminin iptaline ve ödenmeyen özlük haklarının ve parasal hakların tahakkuk tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte ödenmesine hükmedilmiştir. Kararın gerekçesinde başvurucunun memurluktan çıkarılmasının hukuka aykırı olduğu açıkça belirtilmiştir.

33. Buna göre İdare Mahkemesi kararının uygulanması, başvurucunun memurluktan çıkarıldığı tarih ile memurluğa iade edildiği 2/2/2014-15/10/2018 tarihleri arasındaki özlük ve parasal haklarının tahakkuk tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte ödenmesini gerektirmektedir. Ancak İdarece 2014 yılında özel sektörde sigortalı olarak çalışmaya başlayan başvurucunun 2014-2018 yılları arasında asgari ücret üzerinden elde ettiği 106.110,48 TL gelir mahsup edilerek ödeme yapılmıştır.

34. İdarenin İdare Mahkemesi kararında ulaşılan bu sonuçla çelişecek bir değerlendirme yapması, ardından bu mahsup işlemine karşı açılan davada da bu mahsup işleminin hukuka uygun bulunması mahkeme kararlarının bağlayıcılığı ilkesiyle bağdaşmamaktadır. Mahkeme kararındaki yorumun yanlış olduğunun düşünülmesi o kararın

gereğinin yerine getirilmemesini meşrulaştırmadığı gibi hukuksal yorum farklılıkları da hukuki ve fiilî imkânsızlık sebebi olarak sunulamaz (benzer yöndeki değerlendirme için bkz. *Nebi Seyhan*, § 57).

35. Anayasa'nın 138. maddesi, İdare Mahkemesinin kararının gereğinin İdare tarafından kendiliğinden ve tam olarak yerine getirmesini zorunlu kılmaktadır. Bu anlamda İdarenin İdare Mahkemesinin kararını mahsup yaparak eksik icra etmesi Anayasa'nın 138. maddesini açıkça ihlal etmiştir.

36. Tüm bu şartlar gözetildiğinde mahkeme kararının icra edilmediği anlaşılmakla Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. Giderim Yönünden

37. Başvurucu, ihlalin tespit edilmesini ve yeniden yargılamaya hükmedilmesini talep etmiştir.

38. Başvuruda tespit edilen mülkiyet hakkı ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere İzmir 4. İdare Mahkemesine (E.2018/1677, K.2019/1069) GÖNDERİLMESİNE,

D. 446,90 TL harç ve 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 10.346,90 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

Başvuru Numarası : 2020/12623

Karar Tarihi : 5/9/2023

F. Kararın bir örneğinin bilgi için Millî Savunma Bakanlığı ile Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 5/9/2023 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.